

ля ? Толкози е чисто това гълбче, что-то не вижда иѣкой нито най малко пятно (*) на перушинѣ-тѣ му, коя свѣти отъ бѣлинѣ “ .

Елена е напжтѣ по-малко чиста и по-малко внимателна, отговори майка-та, като сочаше бѣлѣ-тѣ дрѣхѣ на дѣщеря си. И оти станѣ Елена бѣше черпала и водѣ отъ кладенеца съ чяшиѣ-тѣ, и отъ невниманіе бѣше си укалила дрѣхѣ-тѣ. За то ся причърви и стана по-внимателна; оттогава дрѣхѣ-ты ѣ бѣхѣ всякога като новопадналый снѣгѣ.

Слѣдѣ нѣколко врѣмя Елена съ майка си ведно, направихѣ едно малко пѣтуваніе, отъ кое-то ся много благодари. А кога ся върна, гълбче-то ѣ посрѣщна, като показваше голѣмѣ радость. „ Колкото врѣмя отсѣтствоваше, каза ѣ слугиня-та, бѣше всякога наскърбено и тебе търсеше повсѣде “ . Чюдно ми е какѣ безсловесно-то животно, може да познава благодѣтелкѣ-тѣ си, и да ѣ о-

(*) Тур. леке